

فصل اول: کلیات

۱- مقدمه:

در مناطق مختلف جهان بویژه مناطق خشک و نیمه خشک تقاضا برای آب در همه‌ی بخش‌ها ای خانگی، کشاورزی و صنعتی در حال افزایش است. اقلیم حاکم بر منطقه ایران مرکزی در بیشتر نقاط خشک و نیمه خشک است و بحران آب در این منطقه با مشکل جدی روبه روست. منبع اصلی تامین آب مورد استفاده در بخش‌های مختلف بارش است. با توجه به اینکه پیش‌بینی و پیش‌آگاهی بارش در زندگی انسان و در برنامه‌های مدیریتی نقش اساسی و قابل توجهی دارد، مطالعه آن در نقاط مختلف ضروری می‌باشد.

نقش سیگنال‌های اقلیمی در تجزیه و تحلیل تغییرات سالیانه بارش در نقاط مختلف زمین به اثبات رسیده و استفاده از این سیگنال‌ها در مطالعات پیش‌بینی نتایج مطلوبی داشته است. از مهم ترین عواملنظم دهنده به اقلیم که تا کنون شناخته شده است می‌توان از انسو، نوسان اطلس شمالی و نوسان قطبی نام برد، که این‌ها پایه اصلی مدل‌های اقلیمی را تشکیل می‌دهند. این پدیده‌ها با تغییرات اقلیمی جهانی ارتباط دارند. نکته قابل توجه اینکه تاثیر این سیگنال‌ها بر روی مناطق مختلف به یک شکل نیست.

امروزه استفاده از شبکه‌های عصبی مصنوعی در مطالعات غیرخطی گسترش یافته و این روش به عنوان یک روش پیشرفته در مطالعات منابع آب مورد استفاده قرار می‌گیرد و نسبت به سایر روش‌های آماری و سینوپتیک نتایج بهتری را ارائه می‌دهد.

۲- بیان مسئله:

الگوی ارتباط از دور^۱ به وقوع و تداوم الگوی بزرگ مقیاس از ناهنجاری‌های چرخش و فشار اطلاق می‌گردد. که در محدوده‌های جغرافیایی وسیع گسترش یافته‌اند. این الگوها هم چنین رفتار نوسانی کم بسامدها هستند. سازوکارهای پیوند از دور یکی از موضوعات با اهمیت در توجیه رفتار اقلیم است و اثرات آن همیشه و در همه جا به یک شکل ظاهر نمی‌شود (خسروی، ۱۳۸۳).

موقعیت جغرافیایی ایران به شکلی است که سیستم‌های متنوع فشار که مراکز آن‌ها در مدیترانه، اقیانوس اطلس یا سیبری است بر ایران تاثیر می‌گذارند. و باعث نوسان‌های آب و هوایی در ایران

1- teleconnection

می شوند. همبستگی بین بارش و الگوهای بزرگ مقیاس گردش جوی اقیانوسی مدت هاست به صورت یک روش پیشرفته برای بیان علل بارش و نوسانات آن به کار می رود.

الگوهای پیوند از دور معمولاً چند هفته تا چند ماه طول می کشد بنابراین منعکس کننده بخش مهمی در تغییرپذیری سالانه و دهه ای چرخش اتمسفری هستند. الگوی ارتباط از دورجهت پیش بینی میانگین شرایط هوایی دوره های زمانی معمولاً چندین ماهه مورد استفاده قرار می گیرد. ارتباط از دور اجازه پیش بینی تا افق های دورتر را می دهد چون متکی به سیکل های طولانی ناهنجاری الگوهای فشار-بیلان انژرژی- تغییرات دمای سطح آب دریاها و اقیانوس ها می باشد.

تاکنون ارتباط این الگوها با بارشهای ایران مرکزی مورد مطالعه جدی قرار نگرفته است. با توجه به اینکه اقلیم حاکم بر ایران مرکزی در بیشتر نقاط خشک و نیمه خشک است و مسئله ای آب با بحران جدی در این منطقه روبه رو است . پیش بینی بارش ایران مرکزی با روش های نوین و پیشرفته امری ضروری به نظر می رسد. در این پایان نامه الگوی پیوند از دور (AO,NAO,ENSO) در رابطه با بارش ایران مرکزی مورد مطالعه قرار گرفته است که برای اطلاع رسانی و برنامه ریزی در کشاورزی و مدیریت بهینه منابع می تواند کارایی داشته باشد.

۱-۳ اهداف تحقیق

هدف اصلی تحقیق، بررسی میزان تاثیرشناخت های اقلیمی (AO,NAO,SOI,ENSO) بر بارش ایران مرکزی، استان های (سمنان، تهران، قم، مرکزی، اصفهان، یزد، کرمان) با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی می باشد و در نهایت ارائه ای مدل پیش آگاهی و پیش بینی بارش منطقه ای ایران مرکزی می باشد.

۱-۳-۱ اهداف جزئی

- ۱- مطالعه تغییرات بارش در منطقه ای ایران مرکزی
- ۲- مطالعه تغییرات شناخت های اقلیمی (AO,NAO,SOI,ENSO)
- ۳- شناسایی رابطه ای بین بارش و شناخت های اقلیمی مورد مطالعه
- ۴- ارائه ای مدل پیش آگاهی و پیش بینی با استفاده از شبکه ای عصبی مصنوعی

۱-۴ اهمیت و ضرورت موضوع

سیگنال های اقلیمی به عنوان متغیر پیش بینی کننده در بارش، خشکسالی، سیل... مورد استفاده قرار میگیرند که تاثیر این سیگنال ها در مناطق مختلف متفاوت است و تاکنون برای پیش بینی بارندگی ایران مرکزی به آن توجه نشده است.

پیش آگاهی بارش در مناطق خشک و نیمه خشک به خاطر کمبود منابع آب و اینکه مشکل آب با یک بحران جدی روبه روست و نیاز به مدیریت بهینه دارد امری ضروری و با اهمیت است.

۱-۵ سوالات و فرضیه های تحقیق

۱-۵-۱ سوالهای اصلی تحقیق

۱- نوسان قطبی - با بارش ایران مرکزی چه رابطه ای دارد؟

۲- نوسان اطلس شمالی با بارش ایران مرکزی چه رابطه ای دارد؟

۳- انسو با بارش ایران مرکزی چه رابطه ای دارد؟

۱-۵-۲ فرضیه های تحقیق

۱- نوسان قطبی بر بارش ایران مرکزی تاثیر دارد.

۲- نوسان اطلس شمالی بر بارش ایران مرکزی تاثیر دارد.

۳- شاخص های انسو در مناطق NINO_{1.2}[°], NINO₃[°], NINO_{3.4}[°], NINO₄[°], SOI[°] بر بارش ایران مرکزی اثر دارد.

1- Extreme Eastern Tropical Pasific
2-Eastern Tropical Pasific
3-East Central Tropical Pasific
4-Central Tropical Pasific
5-Southern Oscillation index

۶- پیشینه‌ی تحقیق

در سطح جهان تحقیقات قابل توجهی درباره تاثیر شاخص‌های اقلیمی در آب و هوای مناطق گوناگون با استفاده از روش‌ها و مدل‌های بسیار صورت گرفته است. از جمله هاستینراس^۱ و همکاران(۱۹۹۵) پیش‌بینی ریزش جوی جنوب آفریقا در فصل تابستان را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که روش شبکه عصبی مصنوعی بیشترین دقیقت پیش‌بینی را دارد.

راپلوسکی و هالپرت^۲(۱۹۸۹) ارتباط تغییرات بارش بخش‌های مختلف آفریقا را با نوسان اقیانوس جنوبی مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که تاثیر لانینا در بخش‌های مختلف اروپا متفاوت می‌باشد. به طوری که در زمان لانینا نواحی استوایی شرقی آفریقا بارندگی کمتر از نرمال و مناطق جنوب شرقی آفریقا بارندگی بیشتر از نرمال را دارد.

رودو و همکاران^۳(۱۹۹۷) اثر نوسان شمالی، نوسان جنوبی و النینورا بر تغییرات بارش فصلی شبه جزیره ایبری در جنوب اروپا بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که تاثیر پدیده نوسان اطلس شمالی در زمستان و محدوده تاثیر انسو در بهار و پاییز می‌باشد.

هرزله و ساداورنی^۴(۱۹۹۷) ارتباط بارندگی تابستانه هند را با النینو مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که سال خشک همزمان با فاز گرم انسو النینو و سال تر همزمان با فاز سرد انسو یعنی لانینا است.

سان و فربیش^۵(۱۹۹۷) اثر انسو را بر بارندگی فلوریدا مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که فاز گرم انسو باعث زیاد شدن بارندگی زمستان و فاز سرد انسو باعث خشکی و کاهش بارندگی در این منطقه می‌شود.

چیو و همکاران^۶(۱۹۹۸)، ارتباط انسو با بارندگی استرالیا را مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که همبستگی همراه با تاخیر بین SOI و بارندگی فصلی استرالیا وجود دارد.

1-Hastenrath,S., & et all
2-Ropelewski,T.A & Halpert,M.S.,
3-Rodo,X & et all.
4-Harzallah,A & Sadourny.,
5-Sun,H. & Furbish,D.J.,
6-Chiew,F.H.S & et all.,

هال^۱ و همکاران (۱۹۹۸) پیش بینی بارندگی را با اطمینان ۹۵ درصد برای دالس^۲ در تکزاس^۳ آمریکا با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی انجام دادند. و به این نتیجه رسیدند که روش شبکه عصبی مصنوعی بیشترین دقت پیش بینی را دارد.

تکار و جانسون^۴ (۱۹۹۹) پیش بینی رواناب روزانه برای رودخانه ای در ماریلند^۵ را با استفاده از از شبکه عصبی مصنوعی در مقایسه با مدل‌های رگرسیونی مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که روش شبکه عصبی مصنوعی بیشترین دقت پیش بینی را دارد.

کولین و دومنکول^۶ (۲۰۰۰) اثربویان اطلس شمالی را بر تغییرات رودخانه دجله و فرات بررسی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که NAO باعث تغییر جریان رودخانه می‌شود و بارندگی ترکیه در زمستان ارتباط ۲۷٪ با NAO دارد و حتی NAO بر خشکسالیهای ۱۹۸۴ و همچنین ۱۹۹۰ تاثیر گذاشته است.

ونگ و همکاران^۷ (۲۰۰۱) تاثیر انسو بر موئسون های تابستانه آسیای شرقی را مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که انسو تاثیر با تاخیر بر این منطقه دارد.

بارلو و همکاران^۸ (۲۰۰۲) خشکسالی را در مرکز و جنوب غرب آسیا مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که خشکسالی طولانی در ۲۰۰۱ تا ۱۹۹۸ خاورمیانه نتیجه فاز سرد انسو (لانينا) بوده است.

کولین و همکاران^۹ (۲۰۰۲) تاثیر نوسانات اطلس شمالی را بر تغییرات دما، بارش و جریان رودخانه های خاورمیانه بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که ارتباط معناداری بین نوسان اطلس شمالی و این تغییرات وجود دارد.

کنیپرز و همکاران^{۱۰} (۲۰۰۳) تغییرات ارتباط بین النینو و نوسانات اطلس شمالی را با بارندگی اروپا و شمال آفریقا مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که در مدت ۱۹۰۰ تا ۱۹۲۵ و

7-Hall,T., & et all

8-Dallas

9-Texas

1-Tokar,A.S. & Johnson,P.A.,

2-Maryland

3-Cullen,H.M & Demenocal,P.B.

4-Wang,Y & et all.,

5-Barlow,M & et all.,

6-Cullen,H.M & et all.,

7-Knippertz,p & et all.

۱۹۶۲ تا ۱۹۸۷ شاخص NINO3 باعث افزایش بارندگی در مرکز اروپا و کاهش بارندگی در جنوب اروپا و شمال آفریقا و تاثیر انسو در بارندگی اسکاتلند و نروژ کم است.

ایسری^۱ و همکاران (۲۰۰۵) پیش بینی میان مدت بارش در فوکوکا^۲ ژاپن را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مورد مطالعه قرار دادند. ورودیها شاخصهای اقلیمی SOI، NPI و PDOI بودند. آنها به این نتیجه رسیدند که مدل شبکه عصبی نتایج دقیقی دارد.

باستیم^۳ و همکاران (۲۰۰۷) پیش بینی سطح آب رودخانه بداب^۴ در مالزی را با اطمینان ۹۶,۴ درصدبا استفاده از شبکه عصبی مصنوعی انجام دادند و کارایی خوب این روش را در پیش بینی سطح آب رودخانه نشان دادند.

وین مار و تونینین^۵ (۲۰۰۸) پیش بینی بارندگی ماهانه میانمار در سال های ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۴ را به وسیله شبکه عصبی مصنوعی انجام دادند به این نتیجه رسیدن که با وجود اینکه داده های ورودی نقصی داشت دقت پیش بینی بالا بود.

دahamshه و آکسوی^۶ (۲۰۰۹) پیش بینی بارش ماهانه ی اردن را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی و روش های آماری مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که روش شبکه عصبی مصنوعی کمترین خطای را نسبت به روش های آماری دارد.

ومطالعاتی هم درسطح کشور درباره تاثیر شاخص های اقلیمی در آب و هوای مناطق مختلف با استفاده از روش ها و مدل های گوناگون صورت گرفته است. از جمله

استوار میمندی (۱۳۷۹) ارتباط ال نینو با بارندگی ماهانه ایران را با استفاده از روش آماری بررسی کرد و به این نتیجه رسید که اثرگذاری پدیده النینو بر بارشهاي ایران همزمان با تغییر الگوی فشار در اقیانوس آرام نبوده و با تاخیر زمانی همراه است و ضریب همبستگی بین شاخص نوسان جنوبی و بارش ایران منفی است و ایران در سال های همراه با ال نینو با تراسالی همراه است.

عزیزی (۱۳۷۹) النینو را در رابطه با دوره های خشکسالی و تراسالی ایران با استفاده از همبستگی مورد مطالعه قرار داد و به این نتیجه رسید ارتباط نسبتا قوی بین بارش سالانه ایران و شاخص نوسان جنوبی وجود دارد که بیشترین ارتباط آن در ماه اکتبر است.

8-Iseri,Y.G.C.D. & and et all

9-Fukuoka

1-Bustami,R. & et all

2-Bedup

3-Win Mar,K. & Thunaing,T.,

4-Dahamsheh,A. & Aksoy,H.,

غیور و عساکره (۱۳۸۰) نوسان اطلس شمالی و نوسان جنوبی را در ارتباط با دمای جاسک با استفاده از روش تجزیه مولفه های اقلیمی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که ۶۰٪ از افت و خیز دما در جاسک تحت تاثیر مولفه های فصلی نوسان اطلس شمالی و جنوبی قرار دارد.

غیور و خسروی (۱۳۸۱) تاثیر انسو برناهنجاریهای بارش‌های تابستانه و زمستانه منطقه جنوب شرقی ایران را با بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که میزان بارش در فازهای گرم طی فصل پاییزبه طور معنی داری بیشتر از شرایط عادی و شرایط سرد انسو میباشد. در فصول تابستان طی فازهای گرم عموماً شرایط خشکی تابستان استمرار می‌یابد و بارش تابستان به حداقل خود میرسد و در فازهای سرد برخلاف فصل پاییزشراحت پرباران‌تر و مرطوب‌تر از معمول در بخش‌هایی از منطقه که این بارش را دریافت میکند به وجود می‌آید. وحدات بارش‌های پاییزه در اکثر ایستگاه‌ها با قوی ترین النینو‌ها همراه بوده است

کوره پزان (۱۳۸۲) تاثیر سیگنال‌های هواشناسی را در پیش‌بینی بارش در منطقه جنوب غرب با استفاده از روش‌های آماری مورد بررسی قرار داد و به این نتیجه رسید که این مناطق در فازهای گرم انسو و NAO و فاز سرد انسو و NAO و فاز گرم SST با کم بارشی مواجه هستند.

قائمی و عساکره (۱۳۸۲) تغییرات دمای مشهد را در ارتباط با نوسان اطلس شمالی با استفاده از تحلیل آماری و مدل‌های ARIMA (مدل تابع انتقال مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که فاز مثبت و منفی نوسان شمالی نسبت به فاز حد واسط اثر بیشتر بر دمای مشهد دارد خسروی (۱۳۸۳) روابط الگوی چرخش جوی کلان مقیاس نیمکره شمالی را با خشکسالی‌های سیستان و بلوچستان با محاسبه‌ی شاخص SPI (حدود ۲۰ الگو را بررسی کرد و به این نتیجه رسید الگوهای ارتباط از دور در مجموع سالانه ۷۰ درصد از تغییرات (SPI) را توجیه میکند.

حضرتی و همکاران (۱۳۸۳) تاثیر نوسان اطلس شمالی و جنوبی را بردا و بارش حوضه دریاچه ارومیه با استفاده از روش همبستگی خطی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که فاز منفی نوسان اطلس شمالی افزایش بارندگی و فاز مثبت آن با کاهش بارندگی در این مناطق همراه است و فاز گرم پدیده انسو باعث افزایش بارش پاییزه در اکثر ایستگاه‌های حوضه و فاز سرد باعث کاهش بارش در اکثر ایستگاه‌های حوضه میشود و تاثیر نوسان اطلس شمالی بخصوص در فاز منفی در این منطقه بیشتر است.

مرادی (۱۳۸۳) دما و بارش ایران را در ارتباط با شاخص نوسان اطلس شمالی را با استفاده از روش همبستگی بررسی کرد و به این نتیجه رسید فاز منفی نوسان اطلس شمالی با افزایش بارش و فاز مثبت آن با کاهش بارش همراه است.

فرزان منش (۱۳۸۴) نوسانات پرفشار جنب حاره را در سالهای نمونه النینو و لانینا برای نیمه‌ی جنوبی ایران به روش سینوپتیکی مورد مطالعه قرار داده و به این نتیجه رسیده است که پدیده‌ی النینو و لانینا بر بارشهای نیمه‌ی جنوبی ایران تاثیر چشمگیری داشته است و همچنین کمربند پرفشار جنب حاره را تحت تاثیر خود قرار داده است در شرایط تراسالی با پدیده‌ی النینو و شرایط خشکسالی با پدیده‌ی لانینا همزمان بوده است.

باقرزاده چهره (۱۳۸۴) پیش‌بینی بارندگی ایران را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مورد مطالعه قرار داد و به این نتیجه رسید که نتایج در مقیاس فصلی برای همه‌ی ایستگاه‌ها معنی دار و همبستگی منفی است. و در رابطه با شاخص نوسان اطلس شمالی بدون توجه به شدت و ضعف این سیگناال یک رابطه علت و معلولی دارد.

خورشید دوست و قوی دل رحیمی (۱۳۸۵) اثر انسو را بر بارش آذربایجان شرقی با استفاده از روش تحلیل همبستگی پیرسون بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که در این استان از غرب به شرق و از شمال به جنوب بر میزان تاثیرپذیری از پدیده انسو افروده می‌شود و همچنین فقط در فصل پاییز میزان همبستگی معنی دار بوده و در این منطقه افزایش بارش هنگام النینو و کاهش بارش هنگام لانینا را داریم.

مهردیخانی (۱۳۸۵) برای پیش‌بینی خشکسالی در حوضه زاینده رود از شبکه عصبی مصنوعی استفاده کرده و به نتایج قابل قبولی با کمترین میزان خطای رسید

خسروی و همکاران (۱۳۸۶) ارتباط نوسان قطبی با نوسان دمایی برای شهرکرد را با استفاده از روش همبستگی بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند پیش‌بینی دمای حداقل شهرکرد بویژه دمای زیر صفر درجه طی سالهایی است که نوسان قطبی در فاز منفی است منطقی به نظر می‌رسد و یک رابطه همبستگی قوی معکوس در سطح ۹۹ درصد اطمینان وجود دارد.

صلاحی و همکاران (۱۳۸۶) ارتباط نوسان اطلس شمالی با خشکسالی‌های آذربایجان شرقی را با استفاده از آمار تحلیلی (ضرایب همبستگی پیرسون و اسپرمن و تحلیل مولفه‌های روند خطی و پولی نومینال) بررسی کرده و به این نتیجه رسیدند که بین بارش سالانه این ایستگاه و شاخص

نوسان اطلس شمالی همبستگی منفی ضعیف و معنی داری به ویژه در ترسالیها و خشکسالی های فراگیر وجود دارد.

یاراحمدی و عزیزی (۱۳۸۶) میزان بارش ایران در فصول پاییز زمستان و بهار را در ارتباط با شاخص های اقلیمی نوسان جنوبی، نوسان قطبی، نوسان اطلس شمالی و انسو را از طریق تحلیل رگرسیون مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که از میان شاخصهای اقلیمی مرتبط با انسو شاخص نینو^{۳-۴} بیشترین ارتباط را با بارش پاییزه و زمستانه ایران دارد و شاخص های نوسان جنوبی و چند متغیره انسو در رتبه های بعدی قرار دارند و نوسان قطبی و نوسان اطلس شمالی با بارش زمستانه ارتباط بیشتری تا بارش پاییزه دارد. به طور کلی در فصل بهار ارتباط بسیار ضعیفی بین میزان بارش و شاخص اقلیمی برقرار است.

کریمی پارچیان (۱۳۸۶) برای پیش بینی کوتاه مدت سیل در حوضه آبریز کارون از شبکه عصبی مصنوعی استفاده کرده و به نتایج قابل قبول با کمترین میزان خطا رسید.

محمدی (۱۳۸۷) پیش بینی بارش استان زنجان را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مورد مطالعه قرار داد و به این نتیجه رسید که شبکه عصبی مصنوعی قادر است با خطای کمتری نسبت به رگرسیون پیش بینی بارش را انجام دهد. در این مطالعه ورودی مدل شاخص های نوسان اطلس شمالی و جنوبی بودند.

خوش اخلاق و همکاران (۱۳۸۷) اثر نوسان اطلس شمالی را بر بارش و دمای سواحل جنوبی دریای خزر با استفاده از روش همبستگی مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که مرحله ای مثبت شاخص نوسان اطلس شمالی با دوره های افزایشی افزایش بارش و کاهش دما و مرحله منفی این شاخص با دوره های کاهش بارش و افزایش نسبی دما همراه است. در مجموع همبستگی بین بارش و نوسان اطلس شمالی در سواحل جنوبی دریای خزر ۸۰ درصد می باشد.

عاشوری تلوکی (۱۳۸۷) برای پیش بینی بلند مدت جریان رودخانه زاینده رود از سیگنال بزرگ مقیاس اقلیمی هم استفاده کرد. و دو شاخص النینو- نوسانات جنوبی (ENSO) و نوسانات ده ساله اقیانوس آرام (PDO) را مورد بررسی قرار داد و نشان داد جریان رودخانه زاینده رود با شاخص نوسان جنوبی رابطه‌ی معکوس دارد.

رضایی صدر و بهنیا (۱۳۸۷) خشکسالی در جنوب کشور را در ارتباط با انسو مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که در فصل پاییز کاهش بارندگی (خشکسالی) با وقوع فاز سرد و

افزایش بارندگی (ترسالی) با وقوع فاز گرم همراه است در حالیکه این تاثیر در زمستان معکوس است به طوری که فاز سرد با افزایش بارندگی و وقوع فاز گرم با کاهش بارندگی همراه است و این ارتباط در زمستان ضعیف تر از پاییز است..

فتاحی و رحیم زاده (۱۳۸۸) ارتباط انسو با الگوهای گردش زمستانه ایران را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند الگوهای هوای کمپشار مدیترانه، کم فشار جنوب قطبی، پرفشار شرقی، پرفشار شمالی، پرفشار اروپای شرقی و تلفیق پرفشار سامانه های سیبری با فشار اروپایی در فاز النینواز فراوانی بیشتری برخوردارند، در حالی که الگوهای پرفشار سیبری و پرفشار مرکزی در فاز لانینا بیشتر است.

گلکار و همکاران (۱۳۸۸) پیش بینی بارش شیاز را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مورد بررسی قرار دادند متغیرهای پیش بینی کننده درجه حرارت روز و متوسط حداکثر رطوبت بود و به این نتیجه رسیدند که مدل شبکه عصبی مصنوعی عملکرد مناسبی در پیش بینی بارندگی دارد.

فتاحی و همکاران (۱۳۸۸) تغییرات سطح پوشش برف را در منطقه جنوب غرب با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی مورد بررسی قرار داد. متغیرهای پیش بینی کننده در این مطالعه سیگنال های اقلیمی بودند و آن ها در این مطالعه عملکرد مناسب شبکه عصبی مصنوعی را در پیش بینی نشان دادند.

بزچلوئی (۱۳۸۹) برای پیش بینی بارش فصلی و جریان رودخانه ای از سیگنال های اقلیمی ENSO به عنوان متغیر پیش بینی کننده استفاده کرده است و به این نتیجه رسیده که وقوع لانینا با خشکسالی و النینو با ترسالی در ایران همراه است.

بنی حبیب و همکاران (۱۳۸۹) پیش بینی جریان ورودی به مخزن سد دز را با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی و مدل رگرسیون خطی چند متغیره مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که به طور کلی با در نظر گرفتن ضریب همبستگی و معیار میانگین مربعات خطاهای مدل شبکه عصبی مصنوعی نسبت به مدل های آماری عملکرد بهتری دارد.

۱-۵ مدل تحقیق

در این پایان نامه برای بررسی ارتباط بین بارش ایران مرکزی و شاخص های اقلیمی (AO,NAO,ENSO) ابتدا با استفاده از همبستگی شاخص هایی که همبستگی معناداری داشته اند مشخص شده اند و در مرحله‌ی مدل رگرسیون خطی و در نهایت به وسیله‌ی مدل غیر خطی مدل پیش‌بینی و پیش‌آگاهی منطقه ایران مرکزی تهیه شد.

فصل دوم: مبانی نظری

تحقیقات صورت گرفته در نقاط مختلف دنیا ثابت کرد که عوامل آب و هوایی تصادفی و غیرقابل پیش بینی نیستند و نظم خاصی بر سیستم های آب و هوایی حاکم است که باستی مورد شناسایی قرار بگیرد.

سیگنال های اقلیمی یکی از عوامل مهم و تاثیر گذار برآب و هوا هستند که شناخت آنها و بررسی تاثیر آنها در پارامترهای آب و هوایی مثل بارندگی، دما، برف، یخ‌بندان و... می‌تواند به پیش بینی این عوامل برای اطلاع رسانی و مدیریت منابع آب و کاهش خسارت کمک کند. از مهم ترین عوامل نظم دهنده به اقلیم که تاکنون شناخته شده‌اند می‌توان از (AO, NAO, ENSO) نام برد که این سیگنال‌ها پایه اصلی مدل‌های اقلیمی را تشکیل می‌دهند. و در مطالعات صورت گرفته در نقاط مختلف جهان ثابت شده است که این پدیده‌ها با تغییرات اقلیم جهانی ارتباط دارند.

با توجه به اهمیت مطالعات پیش آگاهی در مدیریت و برنامه ریزی، استفاده از روش‌ها و مدل‌هایی که کمترین میزان خطا را در پیش آگاهی‌ها به همراه داشته باشد ضروری به نظر می‌رسد. امروزه استفاده از شبکه عصبی مصنوعی باعث بالاتر رفتن دقت پیش بینی در مطالعات شده است. در مطالعات منابع آب شبکه عصبی از سال ۱۹۹۲ توسط French مورد استفاده قرار گرفت و از آن به بعد به طور روزافزونی در این علم بکار گرفته شده است. علت استقبال از مدل‌های شبکه عصبی را می‌توان قدرت شبیه سازی مدل در فرایندهایی که تعریف دقیق و درک خاصی از آنها وجود ندارد و حساسیت کمتر آن نسبت به وجود خطا در ورودی‌ها دانست که این باعث شده در مباحث پیش بینی بطور گسترده مورد توجه قرار گیرد.

۲-۲ نوسان قطبی (AO)^۱

الگوی (AO) یکی از برجسته ترین الگوهای تغییرات فشار سطح دریا (SLP)^۲ با خصوصیت غیر فصلی در شمال عرض های جغرافیایی ۲۰ درجه نیمکره‌ی شمالی است.

اولین بار به وسیله والاس^۳ و تامسون^۴ در سال ۱۹۹۸ به عنوان دلیل اصلی تغییر پذیری مناطق بروون حاره‌ای نیمکره‌ی شمالی مطرح گردید. این الگو یکی از الگوهای پیوند از دور است که بر آب و هوای زمین از طریق تغییر در الگوهای فشار-دما-بارش-ارتفاع ژئوپتانسیل-جهت باد و ... تاثیر می‌گذارد و در دوره‌های خاصی از سال کنترل می‌گردد. این ناهنجاری‌های فشار اتمسفری در تراز دریا در عرض‌های قطبی شمال و عرض‌های میانه عرض ۴۵ درجه شمالی به صورت فاز مثبت و منفی نشان داده شده است.

onusan شمالی رقیب انسو در روند تغییرپذیری اقلیم سیاره زمین است. (تامسون و والاس، ۱۹۹۸) و نوسان قطبی دربرگیرنده‌ی برخی دیگر از الگوهای گردش نیمکره‌ی شمالی از جمله (NAO) است (تامسون و والاس، ۱۹۹۸).

فاز مثبت (AO) به دوره‌های اطلاق می‌شود که فشار سطح دریا در قطب شمال زیر معمول باشد. در این حالت بادهای غربی سطح زمین در شمال اقیانوس اطلس تقویت می‌شود و شرایط گرمتر و مرتبط‌تر از معمول را در اروپای شمالی به همراه می‌آورند. فاز منفی (AO) نشان‌دهنده‌ی فشار بالاتر از معمول بر روی منطقه قطب شمال و کمتر از معمول در عرض‌های ۴۵ درجه شمالی است. در طی این شرایط که به فاز سرد هم معروف است موج‌های سرمایی، اروپا را فرا گرفته ولی شرایط خاورمیانه و جنوب اروپا و مدیترانه، مرتبط‌تر از حد معمول خواهد بود. در حالی که در فازهای مثبت (بالا) هوای مرتبط‌تر بر آلاسکا، اسکاتلند و اسکاندیناوی و شرایط

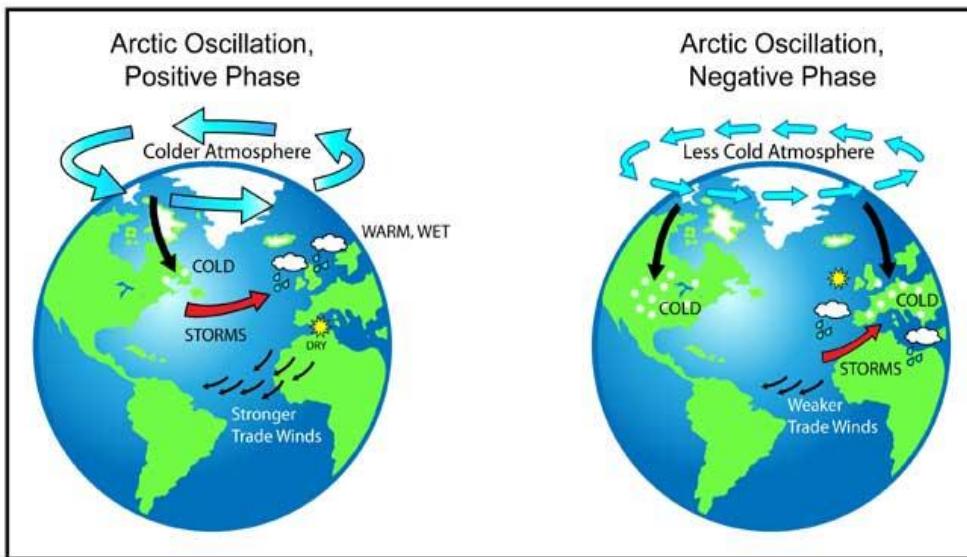
1-Arctic Oscillation

2-Sea Level Pressure

2-Wallace,J.M

3-Thompson,D.W.J

خشکتر در کالیفرنیا، اسپانیا و خاورمیانه حاکم می گردد. شکل شماره ۱-۲ وضعیت فازهای مثبت و منفی پدیده AO را نشان می دهد.

شکل شماره ۱-۲ وضعیت فازهای مثبت و منفی پدیده AO

۲-۳ نوسان اطلس شمالی (NAO^۱)

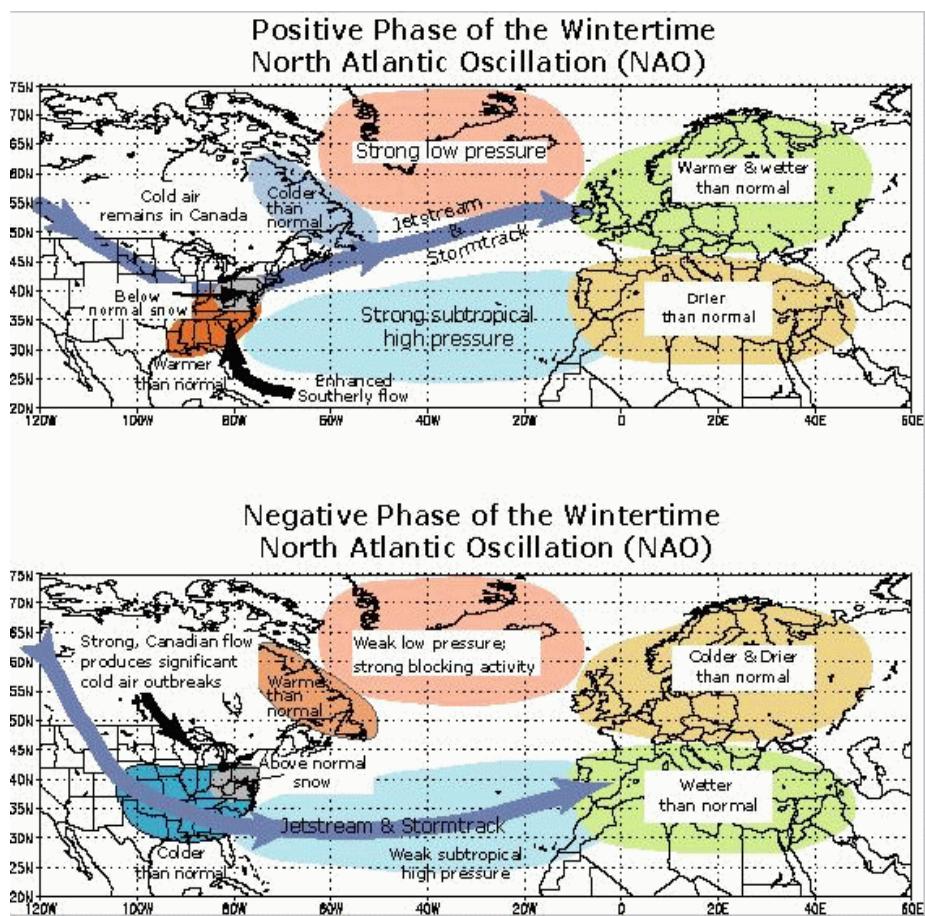
نوسان اطلس شمالی یک نوسان نصف النهاری در جرم جو است که مرکز عمل آن در نزدیکی ایسلند و بر روی منطقه جنوب حاره (از آزور تا شبه جزیره ایبری) است.

نوسان اطلس شمالی بارزترین الگوهای پیوند از دوری که در تمام طول سال در نیمکره شمالی فعال است. و این شاخص بر پایه‌ی اختلاف فشار نرمال شده سطح دریا (P) بین منطقه حاره آزور (A) و کم فشار قطبی ایسلند (I) بنا نهاده شده است. که به شرح زیر تعریف شده است. (کولن و دمنوکال، ۲۰۰۰؛ سون و فریش، ۱۹۹۷). و به دو صورت شاخص زمستانه (دسامبر و مارس) و سالانه NAO بیان می‌شود (کولن و دمنوکال، ۲۰۰۰). که به شکل رابطه زیر است:

$$NAO = P(A) - P(I)$$

به هنگام کاهش ناهنجاری فشار ایسلند و سراسر شمالگان، پرفشار قوی تر از حد معمول در آزور ایجاد گردد. NAO در فاز مثبت قرار می‌گیرد. در فاز منفی نیز یک مرکز پرفشار ضعیف تر از معمول در جنوب حاره ایجاد می‌شود و کم فشار ناحیه ایسلند نیز ضعیف تر از حد معمول خود است. بنابراین کاهش گرادیان فشار به دنبال خود، جریانات ضعیف تری را به همراه خواهد آورد. هوای مرطوب به سوی مدیترانه و هوای سرد به شمال اروپا منتقل می‌شود. در فاز مثبت NAO مسیر عبور سیکلون‌های زمستانه به بخش‌های شمالی اروپا منحرف شده و بنابراین این بخش از اروپا دارای بارندگی بیش از حد نرمال بوده و با ترسالی مواجه خواهد شد. در حالی که در همین دوره بخش‌های جنوبی اروپا و خاورمیانه از بارش کمتری بهره خواهند برداشت. در فاز منفی (NAO) مسیر عبور این سیکلون‌ها به بخش‌های جنوبی اروپا تغییر مکان داده و شمال اروپا با کاهش بارندگی مواجه می‌گردد. در حالی که بخش‌های جنوبی اروپا و تا حدودی خاورمیانه دارای بارندگی بیش از حد نرمال بوده و با ترسالی مواجه خواهد شد. شکل شماره ۲-۲ وضعیت فازهای مثبت و منفی پدیده NAO را نشان می‌دهد

1-North Atlantic Oscillation

شکل شماره ۲-۲ وضعیت فازهای مثبت و منفی پدیده NAO

۴-۲ انسو^۱ (ENSO)

برای نخستین بار واکر (۱۹۳۲) بر وجود نوسانی در فشار سطح و مقیاس جهانی اشاره کرد و آن را نوسان جنوبی (SO) نامید. بدین سان SO یک الگوی ارتباط از راه دور جهانی در اتمسفر است و به دلیل تمیز آن از سایر الگوهای ارتباط از دور بویژه نوسانات اطلس شمالی و آرام شمالی، جنوبی نامیده می شود.

مراکز عمل SO توسط یک گردش مداری شرق به غرب در امتداد صفحه استوا همراه با صعود هوا در غرب اقیانوس آرام و نزول هوا در شرق اقیانوس آرام به یکدیگر مربوط می شود به این ترتیب گردش شکل میگیرد که توسط برژگنس (۱۹۶۹) گردش واکر نامیده می شود. در واقع گردش واکر به گرادیان دمای سطح دریا در طول استوا، میان دماهای بالا در غرب آرام استوایی و دماهای پایین در شرق آرام استوایی گفته می شود که قویاً در ارتباط با رویداد انسو است.

به دلیل ارتباط بسیار نزدیک بین SO و ال نینو، آنها را مجموعاً به عنوان ال نینو- نوسانات جنوبی یا انسو می خوانند (خسروی و غیور، ۱۳۸۰).

انسو مهم ترین برهمکنش پیچیده اقیانوس و جو است. که بخش اقیانوسی آن ال نینو و بخش جوی آن نوسان جنوبی است. سبب تغییرات اقلیمی جهانی در مقیاس درون سالی است. در ارتباط با گرم و سرد شدن دمای سطح آب و تغییرات فشار سطح آب در امتداد شرقی و غربی اقیانوس آرام که کانون اصلی پدیده انسو است می باشد و بر آب و هوای جهان کم و بیش تاثیر گذار است (حضرتی و همکاران، ۱۳۸۳؛ خسروی و غیور، ۱۳۸۰).

قسمت قابل توجهی از کل انرژی رسیده به سطح زمین در ناحیه حاره اقیانوس آرام جذب شده و به صورت گرمای نهان وارد جو می گردد. این حجم عظیم انرژی به عنوان موتور محرکه اصلی حرکت جو زمین و اقیانوس های آن محسوب می گردد. وقوع پدیده انسو، برهمنور خوردن

تراز معمولی انرژی بین جو، خشکی و اقیانوس های جهان را در پی دارد. تغییر در تراز انرژی مناطق مختلف زمین موجب نوسان زیاد در ویژگی امواج بلند راسیبی شده و اغتششاتی در انتقال ماده و انرژی در جو زمین را به وجود می آورد. با توجه به این خصوصیات، جریان عمومی جو و شرایط اقلیمی نقاط مختلف جهان متأثر از شرایط آب و هوایی اقیانوس آرام حاره ای می باشد.

اثر انسو بر آب و هوای جهانی وقتی کاملاً محسوس می گردد که این پدیده در فاز حدی خود قرار داشته باشند. در این شرایط، اغتششات وسیع شرایط آب و هوایی در حوزه اقیانوس آرام و هند به درون دیگر سیستم های اقلیمی جهان نفوذ می نمایند. گرچه بعضی از آثار انسو در فاصله زمانی کوتاهی از وقوع آن در محل اصلی (اقیانوس آرام)، در دیگر نقاط دور و نزدیک قابل درک و مشاهده است. انواع دیگر این آثار با فرایندهای بسیار پیچیده فیزیکی اقیانوس و اتمسفر تداخل پیدا نموده، بطوریکه آثارشان، مدت ها بعد از وقوع در سایر نقاط دنیا ظاهر می گردد.

وقوع همزمان و تداوم دو پدیده ال نینو و نوسانات جنوبی که آشفتگی های شدید ناحیه ای را به دنبال دارد به انسو معروف است. این پدیده در واقع پدیده ای طبیعی از اثرات توام و متقابل بین جو و اقیانوس آرام است. در واقع به وقوع دو شرایط اقلیمی متضاد و در عین حال مرتبط با یکدیگر اشاره می شود که پدیدار شدن یکی از شرایط دیگری را در بطن خود دارد.

بر اساس روش راپلووسکی و هالپرت فاز گرم یا وقوع شدید النینو زمانی است که مقدار SOI برای حداقل یک دوره متوالی ۴ ماهه به کمتر از -5 رسیده و پایدار مانده باشد. و در مقابل فاز سرد یا وقوع لانینا زمانی است که مقدار SOI ماهانه حداقل برای ۴ ماهه متوالی به بیشتر از +5 صعود کرده و پایدار مانده باشد. در شرایطی که مقدار SOI بین -5 تا +5 در نوسان می باشد شدت پدیده انسو ضعیف محسوب می شود و این سالها سالهای خشی نامیده می شود (سون و فربیش، ۱۹۹۷). شکل شماره ۳-۲ بطور شماتیک نحوه رخداد فازهای گرم و سرد این پدیده را نشان می دهد.